

YOUR REASONABLE SERVICE உங்கள் புத்தியுள்ள ஆராதனை

“நியாயஞ்செய்து, இரக்கத்தை சிநேகித்து, உன் தேவனுக்கு முன்பாக மனத்தாழ்மையாய் நடப்பதை அல்லாமல் வேறே என்னத்தைக் கர்த்தர் உன்னிடத்தில் கேட்கிறார்?” மீகா 6:8

இந்த தேவைகளைக் குறித்து யார் குற்றம் காணக்கூடும்? சர்வ வல்லவர், புது சிருஷ்டிக்காக வைத்திருக்கிற இப்படிப்பட்ட எதிர்பார்ப்பு அதிகமானது என்று யார் சொல்லக்கூடும்? மறுபுறம், இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ள நிபந்தனையைக் காட்டிலும் குறைவாக, நீதியும் அன்பும் நிறைந்த பரலோக பிதாவானவர் எதிர்பார்க்க வேண்டும் என்று எப்படி நாம் கற்பனை செய்யக்கூடும்? பலவிதமாக சொல்லப்பட்டபடி தேவனுடைய பிரமாணம் எப்பொழுதும் இதையே குறிப்பிடுகிறது. சீனாய் மலையில் யூதருக்கு கொடுக்கப்பட்ட பத்து கட்டளைகளுக்கும் இது ஒத்திருக்கிறது. அதே போல மாபெரும் போதகர், “உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்துமாவோடும் உன் முழு பலத்தோடும், உன் முழு சிந்தையோடும் அன்பு கூர்ந்து, உன்னிடத்தில் அன்பு கூருவது போல பிறனிடத்திலும் அன்பு கூருவாயாக” என்று கூறியதற்கும் ஒத்திருக்கிறது.

நம்மில் அநேகர், பரிசுத்த பவுலுடன் தெய்வீக பிரமாணம் பரிசுத்தமானது, நீதியானது மற்றும் நல்லது என்று வாக்களித்தப்பின், அது நமது சிந்தையில் முழு மனதுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும் நம்மால் அதற்கு முழுமையாக கீழ்ப்படிய முடியவில்லை. மூவாயிரத்து ஐந்நூறு வருடங்களாக யூதர்கள் அந்த தெய்வீக பிரமாணத்தை கடைபிடிக்க நித்திய ஜீவனுக்கான வாக்குத்தத்தத்தின் கீழாக அப்படிச் செய்ய நாடினாலும் அவர்களில் யாராலும் பரிசை பெறமுடியவில்லை. அவர்கள் ஒரு தேசமாக தங்களது இயலாமையை உணர்ந்த பொழுது, சீக்கிரத்தில் அல்ல, இலவசமாக இரட்சகர் மூலமாக, தெய்வீக பிரமாணத்திற்கு அவர்களது மீறுதலுக்காக மன்னிப்பை பெற தயாராயிருப்பார்கள். அதன் பிறகு அவர்களது புதிய உடன்படிக்கைக்கு கீழாக (எரேமியா 31:31; எபிரேயர் 8: 8-13) மனம், சரீரம் மற்றும் ஒரு புது இருதயத்தின் பரிபூரணத்தை திரும்ப பெறுவதில் மேசியாவின் உதவியை பெறுவார்கள். அது தெய்வீக சட்டத்தின் எல்லா அம்சங்களுக்கு அவர்கள் கீழ்ப்படியும் சாத்தியத்தை ஏற்படுத்தும். தெய்வீக சட்டம் நீதியானது, உண்மையானது என்று நமது மனம் அங்கீகரித்தாலும் நமது பரம்பரையான பலவீனத்தினால் மாம்சத்தில் பூரணமாக அதற்கு கீழ்ப்படிய முடியவில்லை.

மேசியாவின் ராஜ்யம் மற்றும் புது உடன்படிக்கையின் கீழ் சுபாவ இஸ்ரவேலர்கள் சீக்கிரத்தில் பெறப்போகிற ஆசீர்வாதம், ஆபிரகாமின் மாம்சீக சந்ததியாகிய அவர்கள் மூலமாக சகல ஜாதிகள், கோத்திரங்கள் மற்றும் பாலைக்காரருக்கும் விரிவுபடுத்தப்படும்.

அதற்கு முன் கூட்டியே, தற்போது அதற்கு தொடர்பான ஒரு வித்தியாசமான கிருபை, யூதர்களிடமிருந்தும் புற ஜாதிகளிடமிருந்தும் கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்ட, “பரலோகத்தில் பேரெழுதியிருக்கிற முதற்பேறானவர்களின் சபை” என்று வேதவாக்கியங்களின் மூலம் அறியப்பட்ட ஒரு சிறு வகுப்பாருக்கு அருளப்படுகிறது. இவர்கள் முன்கூட்டியே தெய்வீக பிரமாணத்தை கைக்கொள்ள முடியவில்லை என்பதை உணர்ந்து, இரட்சகரின் புண்ணியத்தின் மேல் விசுவாசத்தை பற்றிக்கொண்டு, அவர் மூலமாக சகலத்தையும் தேவனுக்கு அர்ப்பணம் பண்ணுகிறார்கள். இரட்சகரில் அவர்கள் பிதாவினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். அவர்களது இருதயம் நீதிக்காக முயற்சிப்பது அங்கீகரிக்கப்படுகிறது. அவர்களது மாம்சமும் அதன் அபூரணமும் கைவிடப்பட்டு, மரித்ததாக கருதப்படுகிறது. அவை இரட்சகரின் புண்ணியத்தினால் ஈடுகட்டப்படுகிறது. இவர்கள், மாபெரும் தீர்க்கதரிசி, ஆசாரியர், ராஜா மற்றும் தேவனுக்கும் மனுஷருக்கும் மத்தியஸ்தரின் அங்கங்களாக வேத வாக்கியங்களினால் வகைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். விசுவாசிகள் அனைவரும் மேசியாவின் அங்கங்களாக, “சிறுமந்தையாக” ஆகி, அவருடன் “ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவியாகிய மணவாட்டியாக” அவருடைய உடன்குதந்தரராக ஆக்கப்படும் பொழுது நமது தலைப்பு வசனத்தின் கருத்து நிறைவேற்றப்படும்.

நமது தலைப்பை ஆராய்தல்

மேற்கூறியவைகளின் உண்மைத்தன்மையை நாமே நிரூபிக்கலாம். நியாயமாக என்ன செய்யலாம்? நம்முடைய பொருளை வாங்குகிற பிறனிடம் அதிக விலை வாங்கக்கூடாது என்பதைக் காட்டிலும் அதிகமானது; அவனை ஏமாற்றக்கூடாது என்பதை அர்த்தப்படுத்துகிறது. நீதியாக கையாளுதல் என்பது வேலைக்காரனுக்கும் எஜமானனுக்கும், எஜமானிக்கும் வேலைக்காரிக்கும், வாங்குகிறவருக்கும் விற்கிறவருக்கும் இடையேயான நீதியாகும். மற்றவர்கள் நமக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறோமோ அதை பிறருக்கு நாம் செய்வதாகும். அதாவது மாபெரும் போதகர் விதித்த பொன்னான பிரமாணத்தை கண்டிப்பாக பின்பற்றுவதை அர்த்தப்படுத்துகிறது.

இந்த நீதியின் கோட்பாட்டை நமது வார்த்தையில் அப்பியாசப்படுத்த வேண்டும். அதாவது நண்பனைக் குறித்தோ அல்லது விரோதியைக் குறித்தோ நாம் தீமை பேசக்கூடாது; நாம் தீமையை மறைமுகமாக கூட பேசக்கூடாது என்று பொருள்படுகிறது. மற்றவர்களுக்கு தீங்காக இருந்தால், மற்றவர்களின் கண்களுக்கு அவமானமாகவோ அவமதிப்பாகவோ காணப்படுமானால் நாம் உண்மை என்று அறிந்தாலும் தேவையில்லாமல் சொல்லக்கூடாது என்று அர்த்தப்படுத்துகிறது. நாம் தன்னைத்தான் நேசிப்பது போல பிறனையும் நேசிக்க வேண்டும்; நம்முடையதைப் போல மற்றவர்களையும் அவர்களது நலன்களையும் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதையும் அர்த்தப்படுத்துகிறது.

நீதியானது நமது வார்த்தையிலும் கிரியையிலும் செயல்படுத்தப்பட நமது இருதயங்களிலும், சிந்தைகளிலும் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். “அவன் இருதயத்தின் நினைவு எப்படியோ, அப்படியே அவன் இருக்கிறான்.” அவன் அன்பில்லாமல், பெருந்தன்மையில்லாமல் அநீதியாக நினைத்தால், அநீதியை அன்பின்மையை, இரக்கமின்மையை தனது வார்த்தைகளிலும் கிரியைகளிலும் தவிர்க்கவே இயலாது. “இருதயத்தின் நிறைவினால் அவனவன் வாய் பேசும்.” நீதியை செய்வது என்பது சிந்தையிலும் வார்த்தையிலும், நடத்தையிலும் பூரண நீதியை குறிக்கிறது. இதில் நாம் அனைவரும் திறனற்றவர்கள். இதற்கு அருகில் நெருங்குதல் என்பது உடன்படிக்கையினால் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் சீஷர்களாக ஆனவர்களின் நீதியான அல்லது பூரணமான இருதய நோக்கமாக இருக்கிறது. இவர்களது நோக்கமும் நல்ல முயற்சியும் பிதாவுக்கு பிரியமாயிருக்கிறது. உலகத்தைப் பொறுத்தவரை அவர்களது மாம்சீக அபூரணம் மற்றும் பலவீனத்திலிருந்து உயர்த்தி பொன்னான பிரமாணத்திற்கு முழு இசைவாக அவர்களது எண்ணங்கள், வார்த்தைகள் மற்றும் செய்கைகளை கொண்டு வருவதற்கு உதவி நீண்ட காலங்கள் தேவைப்படுகிறது. அவர்கள் இதை அடைவது என்பது, அனைத்து மாம்சீக பலவீனங்களிலுமிருந்து விடுபடுவது மற்றும், மறு சீரமைப்பு மூலமாக ஆதாமில் இழந்த, தேவனுடைய சாயலையும் ரூபத்தையும் திரும்ப பெறுதல் என்று பொருள்படும்.

கருணையை நேசித்தல்

கருணை என்பது ஒரு சரியான, மிகவும் விரும்பத்தக்க குணம் என்று எல்லோரும் அங்கீகரிக்கிறார்கள். தெய்வீக கருணையின் அவசியத்தை அனைவரும் உணருகின்றனர். மற்றவர்களிடம் கருணை காண்பிப்பவர்கள் மட்டுமே கர்த்தரிடமிருந்து கருணையை பெறுவார்கள் என்பதை அனைவரும் அறிய வேண்டும். எனினும் அநேகர் இவை அனைத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு, கருணையை அப்பியாசப்படுத்த நாடும் போது கருணையை நேசிப்பதில்லை. மாறாக, அவர்கள் பழிவாங்குதலை நேசிக்கிறார்கள். அவர்கள் தேசத்தின் சட்டங்களினாலும், பொதுமக்களின் மனோபாவத்தினாலும் மற்றும் தேவனுடைய வசனத்தினாலுமே கட்டுப்படுத்தப்படுகிறார்கள். கொலைகள் போன்ற காரியங்களினால் இது காண்பிக்கப்படுகிறது. நீதியையும் கருணையையும் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு தண்டனை கொடுப்பதற்காக கும்பல் கூடி சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததற்காக சந்தோஷம் அடைகிறார்கள். தண்டிக்கப்பட்ட அந்த மனுஷனைப் போல கும்பலில் இருந்த அநேகரும் பெரும் குற்றங்களை செய்தவர்களாக இருப்பார்கள். “நீ சம்பத்தாயிருக்கியாய்.”

உன் தேவனுக்கு முன்பாக பணிவாக நடவுங்கள்

நமது விழுந்துபோன சுபாவத்தின் வினோதமான புத்தியினால் முதல் இரண்டு தேவைகளை பின்பற்ற விருப்பமும் மிகுந்த திறமையும் உடையவர்கள் இந்த மூன்றாவது தேவையில் தகுந்த குற்றவாளிகளாக இருக்கிறார்கள். நீதியும் கருணையும் உடையவர்கள் ஆவிக்குரிய பெருமையும் உயர்வு மனப்பான்மையும், உடையவர்களாயிருப்பதை காண்கிறார்கள். அது அவர்கள் தேவனிடம் பணிவாக நடப்பதற்கு ஒரு தடையாக இருக்கிறது. சர்வ வல்லவரிடம் மிகவும் பணிவாக இருக்கிறவர்கள் பெரிய பாவங்களையும் பலவீனங்களையும் உடையவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். அவைகள் அவர்கள் பணிவதற்கு உதவியிருக்கிறது. இப்படியாக மகா அப்போஸ்தலர் பரிசுத்த பவுல் பார்வைக் குறைவு உடையவராக இருக்கும்படி அவரது மீதமுள்ள காலங்களில் அனுமதிக்கப்பட்டார். அவர் “கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபையை” துன்பப்படுத்துகிறவராக இருந்த போது, தமஸ்குவுக்கு போகும் வழியில் தேவனுடைய கிருபை எப்படி அவரை பற்றிக்கொண்டது. தேவனுடைய தயவு இல்லாதிருந்தால் அவர் நம்பிக்கையற்றவராக தொடர்ந்து குருடனாகவே இருந்திருப்பார்.

அப்போஸ்தலர் தனது கண்ணில் இருந்த பலவீனத்தை மாம்சத்தில் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு முள் என்றும் அது தன்னை குட்டும் சாத்தானுடைய தூதன் என்றும் கூறுகிறார். இந்த துன்பத்தை நீக்க தேவன் மறுத்துவிட்டார். ஏனெனில் தேவன் அவருக்காக வைத்திருக்கிற மாபெரும் வேலையை பெருமை இல்லாமல் மிகவும் தாழ்மையுடன் செய்ய அந்த முள் அவரைக் குட்டும். தெய்வீக செய்தியாவது: “எனது கிருபை உனக்குப் போதும்; பலவீனத்திலே என் பலம் பூரணமாய் விளங்கும்.” இந்த கருத்தை உணர்ந்து அப்போஸ்தலர் கூறியதாவது: “ஆகையால் கிறிஸ்துவின் வல்லமை என் மேல் தங்கும்படி, என் பலவீனங்களைக் குறித்து நான் மிகவும் சந்தோஷமாய் மேன்மை பாராட்டுவேன்.”

ஆகையால் அனைத்து தேவனுடைய ஜனங்களும் இந்த தெய்வீக தேவைக்கேற்ப நமது திராணியை உணர்ந்து, தேவனுடைய கிருபை போதும் என்று களிகூறலாம். அங்கே அவர்களது பலவீனம் உணரப்பட்டு, ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு, வெறுக்கப்பட்டு, அவரது இரக்கம் உணரப்பட்டு, நாடி ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.